

Nagy Veronika

Nagy Veronikának hívnak, 19 éves vagyok, középiskolai tanulmányaimat a Paksi Vak Bottyán Gimnáziumban végeztem 2018-ban. A gimnázium hatosztályos képzésében tanultam, most pedig a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen vagyok műszaki menedzserhallgató.

Hat évet töltöttem a gimnáziumban, mind a hat évet nagyon élveztem, rengeteg hasznos tudást kaptam ez idő alatt. **A gimnázium egyik különlegessége, ami kevés iskolában van jelen, az a latin nyelv oktatása. Több versenyen is részt vettem, ahonnan országos és regionális szinten is jó eredményeket tudtam hazahozni.** A másik tantárgy, ami a szívemhez nőtt, az a matematika. A fakultáción magas szintű tudásra tehettem szert. A felkészítésnek hála, nagyon jó érettségit tudtam írni. Az egyetemi matematikaórákon képben vagyok, ami nagyon jó érzés. A 0. matematika zárthelyi dolgozatom is sikerült elsőre, ami az első akadály volt első félévem alatt.

Zene iránti szeretetemet is volt lehetőségem kibontakoztatni gimnáziumi éveim alatt.

Hat évig voltam az iskolai kórus tagja, ami alatt számtalan élménnyel gazdagodtam, a csapat szuper volt, több versenyre is sikerült eljutnunk. Remélem, megmarad a gimis jó szokása, és támogatni fogják később is ezt a tevékenységet.

A közösség összetartó volt, mindig jól éreztem magam tanórán és tanórán kívül is. A diákok évfolyamtól függően ismerik egymást, összetartó csapat a gimisé.

Ami nagyon nagy előnye a gimnáziumnak, az az iskola „szíve”, a tanárok. Megértőek, igazi pedagógusok, ugyanakkor, ha kell, szigorúak, következetesek. Rengeteget segít a diákoknak, hogy a gyerek bátran odamehessen tanárához, ha bármi problémája, kérdése van, és bármit megtesznek, hogy segíthessenek neki. Mivel a tanárok nem állítottak fel diktatórikus rendszert, nem féltünk, ha valamit elrontottunk, sosem jártunk be gyomorgörccsel iskolába.

Örülök, hogy elmondhatom magamról, hogy gimis voltam, ha visszamehetnék az időben, semmit sem csinálnék másképp.